

ਸੀਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.

ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਵਿਰਕ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1563

9 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਈ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ (1974 ਦਾ 23)— ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4— ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ— ਚਾਹੇ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ— ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ-ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ-ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ - ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਉਹਨਾਂ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, (ਪੈਰਾ 8)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਜੀਵ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ

ਦੀ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ' ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। (ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 12)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ :- ,

- (a) ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ।,
- (b) ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (c) 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੋ , ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (d) \ ਮਈ, 1977 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ .
- (e) ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰਿੱਟ- ' ਡੈਮਸ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਅਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ , ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (f) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1 ਤੋਂ P-6 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ।

ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਤੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਸੀ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.-

(1) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਵਿਰਕ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਤ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਵੂਮੈਨ, ਲੋਪੋ ਵਿਖੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ' ਜੋ ਮਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! 1, 1977. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ 25 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਲੱਗ P2, ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਲੱਗ P3, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਸੰਤ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਲਜ ਫਾਰ ਵੂਮੈਨ, ਲੋਪੋ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ) 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖੁੰਝਿਆ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ - ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ '4 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ।

(3) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਕਾਲਜ) ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 30 ਮਈ, 1977 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ 1977, ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ

ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਰਵਿਸ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 'ਤੇ, ਜੇ ਤੱਥ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਗਈ" ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਣੀ ਰਹੀ) ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 'ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਾਲਜ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਅੜੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਨ ਡੈਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸੀ। ਦ! ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਘੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ'। ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਸ

ਰਾਹਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ 'ਏ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।' ਸਿਰਫ਼ ਏ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਧਿਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਜੀਵ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੀਡਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੀਡਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (1) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰਦਾਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿਚ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 'ਪਬਲਿਕ ਬਾਡੀ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।' ਇਸ ਲਈ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਜ਼ਡ ਸਕੂਲ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 33 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਜਾਂ 'ਅਥਾਰਟੀ' ਨਹੀਂ ਸੀ। 226. ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਕੂਲ ਕੋਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਖੁਦ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਸ਼ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ, ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ -
ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1972 ਦਿੱਲੀ 292

(2) ਏਆਈਆਰ 1962 ਕਲਕੱਤਾ 20.

ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਹੈੱਡਨੋਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: -

"ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਹੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਕ ਪੱਖੀ - ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਂਦ ਰਹੇਗੀ? ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਰੀਰ।"

(5) ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥਾਈਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਨਿੱਜੀ ਦਾਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ. ਕਦੇ ਵੀ, ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਇਲਾ ਦੇਵੀ ਐਨ. ਸ਼ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਦਿ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਦੇਸਾਈ ਵਲਚੰਦ, ਵਸਰਾਮ, ਗੁਫਰਾਬੀ ਸਕੂਲ ਬੰਗਲੌਰ, (4)। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹਨ। ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ,

ਕਾਕਤੀਆ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਵਾਰਰੰਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

- (3) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 888
- (4) ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਸੂਰ 18.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1975 ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 35,

ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਓਸਮਾਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ] ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਬੰਧੂ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭਾਰਤ ਲਈ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚੇਤਨਯਾ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇਸ਼ ਬੰਧੂ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਕਾਲਜ ਹੋਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਮਿਸ ਅਚਮਾ ਬਾਮਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸੇਂਟ ਟੇਰੇਸਾ ਕਾਲਜ, (7) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਜ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਰਮ, ਜਾਤ, ਭਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ।, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸ ਕੁਮਕੁਮ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਮਦਰ ਐਕੁਇਨਾਸ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੀਸਸ ਐਂਡ ਮੈਰੀ ਕਾਲਜ, ਚਾਣਕਿਆਪੁਰੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (8), ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਅਥਾਰਟੀ

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਦਫ਼ਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤਵਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਾਮ *v* /the ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ. ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ,

(6) 1971(1) SLR 851

(7) 1971 ਕੇਰਲ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 606

(8) ਏਆਈਆਰ 1976 ਦਿੱਲੀ 35.

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ।

6.) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜੀਰੀਸੀਵਿੰਗੀ ਆਫਰਾ 11 ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਖਨਊ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਤਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, (9)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਸਿਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਕਾਲਜ ਦੇ. ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਮੁੱਢਲੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਹੈੱਡ ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯੂਪੀ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਮੂਲ ਭਾਗ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਅਤੇ ਵਸੀਲੀ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ

ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸਨ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਕਾਲਜ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ।

7. ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਗਰਾਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

8. ਮੈਂ ਇਹ ਸਮੁੱਚਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਨਤਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

9. ਵੈਸ਼ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ, ਸਫੀਗਮਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (3 ਸੂਪਰਾ) ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪਕੜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੈੱਡਨੋਟ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

"ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਿੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ- (i) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਪਫ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311, (ii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 27 ਸਤੰਬਰ 1977 ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਨੈਤਿਕ ਆਚਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ 3 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ, ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਦਿਨ, ਸਵੇਰੇ 11.30 ਵਜੇ ਕਾਲਜ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ. ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ 4 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗੱਲ ਕਰੇਗੀ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਭੂਮਿਕਾ

ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਫਿਰ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ “ਅਸਭਿਆਚਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਮੁੜ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਢਿੱਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਣਇੱਛਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਚੁੱਪੀ ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਏ.

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਦੋ ਕਾਲਜ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਲਈ ਪੌਛੂ ਜਨਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਹਾਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ

ਅਗਲੇ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਹੈ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

11. ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਸਬੰਧੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਲਜ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਐਕਟ. ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। i

12. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਸੰਚਾਲਨ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ.

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ

ਐਸ. ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1509.

ਦਸੰਬਰ 20, 1978

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1) - ਸੈਕਸ਼ਨ , 3(ਈ) ਅਤੇ 50(2)- ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1962 ਦਾ 58)— ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1), 18, 19 26 ਅਤੇ 30— ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 3(1) — ਕੀ ਐਕਵਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(e) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ — ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੋਰਟ — ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ — ਕੀ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।